

**Ustawa Zgromadzenia Reprezentantów
Wolnego Miasta Krakowa
z dnia 17 lutego 1817 r.**

Prawo o Exekucji Funduszowych Należytości

**Dziennik Rozporządzeń Rządowych Wolnego, Niepodległego
i Ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu z 1817 r.**

Nr 527 DGS

My, Prezes i senatorowie Wolnego, Niepodległego
i Ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Wszem, wobec i każdemu z osobna, komu o tym wiedzieć należy, a mianowicie obywatelom i mieszkańcom Miasta Wolnego Krakowa i Jego Okręgu wiadomo czynimy, iż na posiedzeniu Zgromadzenia Reprezentantów w dniu 17 lutego 1817 r. stosownie do wniesionego i w myśl art. XI Konstytucji poprzednio od Senatu przyjętego projektu uchwalone zostało, jak następuje:

Prawo o Exekucji Funduszowych Należytości

My, Zgromadzenie Prawodawcze Miasta Wolnego Krakowa i Jego Okręgu.

Chcąc zabezpieczyć nieprzerwany wpływ niewątpliwych dochodów Instytutom należących, a razem stosować się do myśli artykułu 15. Konstytucji Krajowi temu nadanej, podającego wszelkie spory wyrokowaniu sądów, stanowimy, co następuje:

Art. 1.

Należytości niewątpliwe szpitalów i innych wszelkich Instytutów, tudzież funduszów duchownych i beneficjów, jako to: procenta, czynsze, pensje i służebności dochodzonymi będą w drodze administracyjnej i tak jak podatki publiczne egzekwowanymi. Żeby zaś raz na zawsze wyjaśnionym zostało, co za należytość niewątpliwą ma być uważane, następujące w 'tej mierze wskazują się przepisy:

a) Sąd Pierwszej Instancji Wolnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu wyznaczwszy spomiędzy siebie Komisję, wedle udzielonych sobie od władzy administracyjnej wykazów wszelkiego rodzaju należytości funduszowych, wezwie w terminie prekluzyjnym jednego roku wszystkich tych dłużników, ażeby przed tą Komisją w obecności najmłodszego senatora czynności swoje odbywać mającą stawili się.

b) Stanąwszy przed tąż Komisją debent; gdy przyzna należytość, tak co do wymagalności, jako też i ilości, przyznanie to jego Sądowi oznajmione i przez tenże potwierdzone, za rzecz osądzoną uważanym na wieczność być powinno.

c) Jeżeli debent zaprzecza prawa lub ilości rocznych procentów, rzecz będzie w drodze sądowej rozpoznana i wyrokowana, a jak wyrok takowy przejdzie w rzecz osądzoną, stanie się wiecznie prawomocnym, i na dobru nieruchomym zahipotekowanym być powinien.

d) Z takich przyznań sądowych i wyroków, po upłynieniu terminu prekluzyjnego wyżej pod a) oznaczonego, ułożona będzie przez władzę polityczną i sądową Tabela kapitałów funduszowych, procentów rocznie się płacić mających, tudzież pensyów, czynszów i służebności.

e) Tabela takowa w jednym oryginale złożona będzie w Archiwum Senatu Rządzącego, w drugim oryginale w Sądzie Apelacyjnym. Po czym żadne odwoływanie się debenta słuchane być nie może i takowy do egzekucji w drodze politycznej jedynie przez kwit z zaspokojonej należytości uwolnionym być może.

[hasła: fundusze instytucyjne, tabela kapitałów, beneficjum, podatki publiczne, Sąd I Instancji, podatnik, zabezpieczenie hipoteczne, termin prekluzyjny, Senat Rządzący, archiwum senackie, Sąd Apelacyjny]

Art. 2.

Po sporządzeniu Tabeli w poprzedzającym artykule Lit. e) wspomnianej, każdy nią objęty dłużnik jeżeli nie zapłaci w dniach czternastu od dnia zawiadomienia, przypadającej należytości, ulegnie na żądanie strony interesowanej egzekucji w drodze administracyjnej.

[hasła: egzekucja administracyjna, podatnik, tabela kapitałów, wezwanie do zapłaty]

Art. 3.

Jeżeliby zaś egzekucja przez dni czternaście nie skutkowała, nastąpią w drodze administracyjnej dalsze kroki, jakie do ściągnięcia podatków są lub będą przepisane.

[hasła: egzekucja administracyjna, podatki publiczne]

Postanowienie niniejsze jako prawo obowiązujące od prezesa Zgromadzenia Prawodawczego wraz z asesarami i sekretarzem podpisane, do ksiąg obrad naszych wciągnąć a Senatowi Rządzącemu do ogłoszenia przesłać polecamy.

Uchwalono jednomyślnie na Zgromadzeniu Prawodawczym w Krakowie dnia siedmnastego lutego 1817 r. Kajetan Ozdoba Florkiewicz – prezes. Józef Leliwa

Gołuchowski – asesor. Jan Kanty Krzyżanowski – asesor. Ignacy Ostaszewski – reprezentant i sekretarz Sejmu.

Zalecamy przeto i rozkazujemy, aby uchwała ta jako prawo obowiązujące uważaną i od każdego, do kogo należy ściśle wykonaną była. Dla podania zaś do wiadomości umieścić ją w Dzienniku Rozporządzeń Rządowych rozkazaliśmy.

Działo się na posiedzeniu Senatu, dnia 17 marca 1817 r. w Krakowie.

[Podpisy] Wodzicki, Mieroszewski – sekretarz generalny Senatu.